

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9341

гр. София, 30.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 30.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **9685** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на К. К. С. чрез адвокат И. В., съдържаща при обективно съединени иска срещу Столична дирекция на вътрешните работи, като се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 5000 лв. общо за претърпени неимуществени вреди, от които:

1.

пространството, поради нищожно юридическо основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, осъществено на 08.09.2022 г., ведно със законната лихва от момента на увреждането до окончателното изплащане на сумата. Като начален момент на увреждането следва да се приеме 08.09.2022 г., а крайния момент не може да се определи, защото въпросните негативни усещания са налице и към момента на подаване на исковата молба. до 04.10.2022 г. – краен момент на увреждането. Твърди се, че вредите са настъпили от нищожен административен акт – Заповед за задържане на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

2.

пространството, поради незаконосъобразно извършена проверка за употреба на наркотични вещества на основание Наредба 1/2017г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози.

3.

С определение от 04.10.2023 г. АССГ, I отделение, 65 състав е разделил съдебното производство по делото, като същото продължило пред този състав, само по предявения от К. К. С. срещу Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, в която се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1000 лв. за претърпени неимуществени вреди, подробно описани в исковата молба,

поради незаконосъобразно извършена проверка за употреба на наркотични вещества. На настоящия съдебен състав е разпределен иска, в частта, в която се претендира присъждане на обезщетение в размер на 1000 лв. за претърпени неимуществените вреди, изразяващи се изразяват в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, лишаване от права да се придвижва свободно в пространството, поради нищожно юридическо основание - чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, осъществено на 08.09.2022 г., ведно със законната лихва от момента на увреждането до окончателното изплащане на сумата. Като начален момент на увреждането следва да се приеме 08.09.2022 г., а крайния момент не може да се определи, защото въпросните негативни усещания са налице и към момента на подаване на исковата молба. до 04.10.2022 г. – краен момент на увреждането. Твърди се, че вредите са настъпили от нищожен административен акт – Заповед за задържане на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

С разпореждане от 11.10.2023 г., съдът е оставил производството по исковата молба без движение, като е указал на ищеца, да представи доказателства за това, че Заповед рег. № 433233-165/08-09-2022 г., издадена от младши автоконтрольор при СДВР, с която К. К. С. е бил задържан за срок от 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е била оспорена пред съда по съответния ред и е била призната за нищожна или незаконосъобразна. Дадени са изрични указания, че в производството по чл. 203 от АПК, не може да се установява нищожност или незаконосъобразност на административен акт. Условие за допустимост на предявения иск по чл. 203 от АПК е административният акт да е бил обявен за нищожен или отменен за незаконосъобразен в производство по оспорване по административен или съдебен ред.

С молба от 26.10.2023 г., адвокат В. е посочила, че Заповедта за задържане не е обжалвана, съответно няма произнасяне по нейната законосъобразност. В исковата молба обаче изрично е посочено, че вредите се претендират на основание чл. 204, ал. 3 от АПК, а именно вреди от нищожен административен акт (нищожна Заповед за задържане).

В хипотезата на чл. 204, ал. 3 от АПК е предвидена възможността за претендиране на обезщетение на вреди, причинени от нищожен акт. В този случай - когато вредите са причинени от нищожен административен акт, незаконосъобразността на акта следва да се установи от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Именно на основание чл. 204, ал. 3 от АПК нищожността на заповедта за задържане следва да се установи инцидентно от настоящия съдебен състав във връзка с претенцията за обезщетение на вредите от нищожното задържане.

Посочено е, че разпоредбата на чл. 204, ал. 1 от АПК по принцип изисква искът да бъде предявен след отмяна на административния акт по съответния ред. В алинея втора на същия член обаче е предвидено изключение, при което искът може да се предяви и заедно с оспорването на административния акт. Съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК оспорването с искане за обявяване на нищожност не е ограничено със срок.

Твърди се, че в разпоредбата на чл. 204 от АПК са въведени специални предпоставки за допустимост на предявените искове по Глава XI от АПК, наред с общите предпоставки за допустимост на исковете, предвидени в ГПК. Така, съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 1 от АПК, иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. Изключение от това правило е предвидено в

разпоредбите на чл. 204, ал. 3 и 4 от АПК, където липсва изискване за предварително произнасяне с влязъл в сила административен акт или съдебно решение относно нищожността на административния акт, респ. незаконосъобразността на действието или бездействието, като в тези случаи нищожността на акта, респ. незаконосъобразността на действието или бездействието се установяват пред съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Тоест, когато твърдените вреди са настъпили от нищожен административен акт, незаконосъобразни действия или бездействия на административен орган или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, предварителното установяване на нищожността или незаконосъобразността не е процесуална предпоставка нито за завеждане на делото, нито за ангажиране на отговорността. Необходимо е обаче в исковото производство, сезираният съд да установи нищожността на акта, респективно незаконосъобразността на действието или бездействието, което може да стане по два начина: преюдициално в мотивите на административния акт по чл. 149, ал. 5 от АПК и/или с искане по Глава XV от дял III на АПК, съдът се произнася с един съдебен акт. В тази връзка, макар Заповедта за задържане да не е била обжалвана в срок пред районен съд по отношение на нейната незаконосъобразност, искането за обявяването ѝ за нищожна не е ограничено със срок.

Административен Съд София - град, I отделение, 19-ти състав, след запознаване с изложеното в исковата молба и в направеното уточнение намира същата за недопустима.

Съгласно чл. 204, ал. 1-4 от АПК, иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. Искът може да се предяви и заедно с оспорването на административния акт до приключване на първото заседание по делото. Всички недостатъци на исковата молба трябва да бъдат отстранени най-късно в същото заседание.

Когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

В разглеждания казус не е спорно, че Заповед рег. № 433233-165/08.09.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при СДВР не е била оспорена пред съда, по реда на чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Буквалното тълкуване на цитираните норми от АПК, налага извода, че дори когато се твърди, че вредите произтичат от нищожен административен акт, неговата нищожност следва да е била прогласена при оспорването и по административен (чл. 97 от АПК) или по съдебен ред (чл. 172 от АПК). Законодателят не е предвидил възможността, нищожността да бъде обявяване инцидентно в рамките на съдебното производство по реда на чл. 203, съответно по чл. 204 от АПК. Единствено ако се твърди, че вредите са настъпили от незаконосъобразни действия или бездействия, тяхната незаконосъобразност се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението (чл. 204, ал. 4 от АПК). Аргумент в посока на това заключение се установява от граматическото тълкуване на разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК, според която когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение, т.е. в случая незаконосъобразността на акт, би се установила в

рамките на производството по чл. 203, във връзка с чл. 204 от АПК, но само ако актът, от който се твърди, че са настъпили вредите е бил вече предварително прогласен за нищожен от съответния по-горестоящ административен орган или от съда или е бил оттеглен от издалия го административен орган, каквито хипотези в случая липсват.

В допълнение на правилността на извода за невъзможност за инцидентно прогласяване на нищожност на Заповед рег. № 433233-165/08.09.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при СДВР, следва да се отбележи, че съгласно чл. 72, ал. 4 от АПК, заповедта за задържане за 24 часа, се обжалва пред районния съд по седалище на органа, т.е. ако в случая АССГ приеме, че може инцидентно да разгледа валидността на акта, от който се твърди, че са настъпили вредите, той би иззел компетентността на СРС, който разглежда жалбите по чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, като първоинстанционен съд.

Във връзка с изложеното съдът намира, че за ищеца няма пречка да оспори валидността на Заповед рег. № 433233-165/08.09.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при СДВР, пред СРС и едва след евентуалното и прогласяване за нищожна, да предяви иск по реда на чл. 203, във връзка с чл. 204 от АПК, пред АССГ. По изложените съображения настоящият състав на съда намира, че искът е недопустим и производството по делото следва да бъде прекратено.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 1 от АПК, Административен съд София –град, I отделение, 19-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искова молба на К. К. С. чрез адвокат И. В., в частта, в която се претендира присъждане на обезщетение в размер на 1000 лв. за претърпени неимуществените вреди, изразяващи се изразяват в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, лишаване от права да се придвижва свободно в пространството, поради нищожна Заповед рег. № 433233-165/08.09.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при СДВР, с която ищецът е бил задържан за 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, ведно със законната лихва от момента на увреждането до окончателното изплащане на сумата.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 9685 по описа на АССГ за 2023 г.

Преписи от настоящето определение да се изпратят на К. К. С. чрез адв. И. В. и на СДВР.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от получаването му с частна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.